

[Finansministeren.]

Jeg må sige, at jeg er stærk modstander af, at man går imod normeringer af tjenestemænd inden for bestemte områder, fordi man er imod, at staten udfolder sin virksomhed inden for disse områder. De tjenestemænd, som vi skal have til at administrere de love, vi selv vedtager, skal ikke forfølges, fordi man har stemt imod en lov — det er jo det, det ærede medlem hr. Søren Olesen er inde på. Det ærede medlem er imod de toldlove, som er gennemført, og så mener det ærede medlem, at de tjenestemænd, der skal administrere de af folketinget vedtagne love, ikke skulle have deres normeringer ligesom andre tjenestemænd. Det synes jeg er en forfølgelse af tjenestemænd, og det er jeg meget imod.

Vedrørende de militære normeringer må jeg gøre opmærksom på, at der foreligger det forhold, at selv om man ikke vedtog disse normeringer, ville man stort set have samme udgift. De pågældende ville blot ikke blive tjenestemænd. Hvis man vil ændre dette forhold, er det ikke normeringsloven, man skal sætte ind over for.

Udvalgets ordfører (Baagø): Til det ærede medlem hr. Søren Olesen vil jeg sige, at spørgsmålet om disse normeringer inden for toldvæsenet ikke bare drejer sig om, at nogle tjenestemænd skal have en oprykning, men arbejdsområdet er blevet betydeligt udvidet, fordi man er gået over til værditold. Værditolden med fremlæggelsen af de mange fakturaer og efterprøvningen af dem er en meget betydelig arbejdsforøgelse og også forbundet med et meget betydeligt ansvar. Det er i virkeligheden den eneste bemærkning, jeg har lyst til at knytte til de udtalelser, der er faldet.

Vagn Bro: Jeg vil blot have lov til at sige til den højtærede finansminister, at mine motiver er ikke dem, som den højtærede finansminister antydede: rent stedlige motiver. Mine motiver var i og for sig noget lignende dem, som dette tings højtærede formand havde for nogen tid siden, da han forlod sit høje stade og gik ned og gik imod et stort flertal i udvalget. Jeg går ud fra, at ingen tvivler om, at det var rent saglige motiver. Amtstuerne ligger overmåde urimeligt i det syd-

vestlige Jylland. Jeg mener, at man samfundsmæssigt ville kunne spare mere end 50 000 kr., hvis man foretog en virkelig omlægning. Man kan gå ud fra en given tilstand, og så kan man sige: nu sparer man. Men hvis man gjorde noget helt andet, ville man kunne spare mere. Jeg vil derfor bede om, at dette spørgsmål bliver sat under særlig afstemning. Jeg beklager, at ministeren ikke vil tænke over det til tredje behandling, men da han ikke vil det, anbefaler jeg, at man stemmer imod.

Alfred Jensen: Finansministeren efterlyste motiverne for mine udtalelser angående amtstuen i Kolding. Jeg tror, ministeren har været uopmærksom i timen igen. Jeg gav nemlig en motivering, hvorfor jeg mente, det var urimeligt at nedlægge den. Jeg henviste til den service, man kunne give befolkningen i det pågældende område, og jeg nævnte også, at der havde været forslag fremme om at give denne amtstue et større virkeområde. En motivering har jeg altså givet; men i øvrigt hænger denne motivering sammen med den stilling, mit parti den ene gang efter den anden har taget imod den, kan jeg vel have lov til at sige, overhåndtagende trang til centralisering, der finder sted. Vi har talt for, at såvel industri som administration skulle lægges ud i de forskellige egne af landet, så nær befolkningen som muligt, og jeg vil tro, at det er ønsket, der også besjæler andre, der har udtalt sig i denne sag.

Angående afdeling 30 oplyser ministeren, at der ikke vil ske nogen reduktion i udgifterne, selv om man afviser at vedtage disse normeringer. Hvis det er tilfældet, er der jo endnu mere, der taler for ikke at vedtage afdeling 30, for så står man dog under alle omstændigheder friere over for den nye forsvarsordning. Jeg går ud fra, at planer herom en dag kommer frem, således at vi kan få at se, hvad udvalg og regering har i posen. Vedtager vi disse normeringer, er vi bundet til dem, og jeg har forstået, at andre her i tinget er af samme opfattelse som jeg, nemlig at man ikke skal binde sig unødigt. Når der kun sker dette, at man foretager en binding, forekommer det mig aldeles urimeligt at vedtage disse normeringer, og derfor opretholder vi vort forslag.